

Kto wiernie znosi smutek

282

1. Kto wiernie zno - si smutek, tros - ki z poko - rą, jak przy - ka - zał Pan,
 ten wie, jak słod - ki spo - kój Bos - ki, ten już o - sią - gnął święty stan.
 Bo kto chce dą - żyć w Pań - skie śla - dy, ten musi znosić cięż - ki ból,
 lecz Bóg o - chro - ni go od zdra - dy, ko - ro - nę da mu kie - dyś Król.

<p>1. Kto wiernie znosi smutek, troski
 z pokorą, jak przykazał Pan,
 ten wie, jak słodki spokój Boski,
 ten już osiągnął święty stan.
 Bo kto chce dążyć w Pańskie ślady,
 ten musi znosić ciężki ból,
 lecz Bóg ochroni go od zdrady,
 koronę da mu kiedyś Król.</p> | <p>2. Lecz już niedługo cierpieć trzeba,
 nadzieje wszystkie spełnią się.
 Wnet Król zawezwie nas do nieba,
 bo On miłością ku nam tchnie.
 O, bądź pochwalon, Zbawco Panie,
 że nam nie szczędzisz tylu łask,
 żeś nam zapewnił zmartwychwstanie,
 niebiańskiej chwały wieczny blask.</p> |
|--|--|